

КОЙ ХРАНИ ОБЩЕСТВОТО С ДУХОВНА ОТРОВА?

Чл. кор. Иван Гранитски

Читателю любезний, ти се чудиш, маеш и дивиш отгде идва нетърпимата воня напоследък в общественото пространство в нашето Отечество. Досега ти мислеше, че страдаме само от липса на държавност, от задълбочаващ се структурен и институционален разпад, от несигурност и хаос. Твоите наивност и простодушие са обясними – и ний като теб вярваме в доброто, справедливостта и

световната хармония. Но тия дни вярата ни бе поразклатена от поредица духовни безчинства, нравствени плебейщини и други гнусни атаки срещу националната идентичност, чест и достойнство.

Сам помисли, преблагородний читателю, на какво прилича това – в рамките, няма и на месец, нов опит за поругание светлия образ на поета Никола Вапцаров, извършен в извънредно мерзко интервю с литературна инфузория, която преди тридесетина години написа гнусен поръчков платен пасквил срещу великия поет. Още незагълхнала дунавната около тази скандалозност и ето появи се чудовищна сапунка и балаганна простотия. Става дума за осквернителния опит на една клета женица да „преведе“ великата творба на Иван Вазов „Под игото“.

Слава богу, някои по-будни учителки и неколцина писатели, които още не са загубили чувството си за чест реагираха на тази пошлятина. Но благородните народни избраници, възвишените министри и безкористните магистрати, опиянени от своето величие и незаменимост, мълчат и мълчанието им е оглушително.

На стр. 6

ВРАТИТЕ КЪМ НОВОТО РОБСТВО - 2

• Записки за историческите дни на срама български

Вжестоката амплитуда между наивните протуберанси на възторга и хладната, отрезвяваща бездна на покрусата, историята на всеки народ понякога покрива с мълчание онези синкопи в неговия исторически път, след които остава само утехата, че Бог не наказва, когото мрази.

Така започват моите записки за две дати в несвършващата поредица от удари, рани и поражения в новите дни на България. Две дати, пред които, и след които йероглифът за безвъзвратност, който съм си наумил да съставя с разказа тях, би трябвало да изразява „приносите“ на равнодушието и недалновидността, на откровената глупост и злостното предателство, които имат своята история и далече отиващи последиствия.

Минчо МИНЧЕВ

Тези дати остават някак неизвестни за мнозина или пък са удобно забравени от други, най-вероятно защото носят неизтритият знак на съдбовността, а гузните и виновните, дори и насън се стряскат да не би все пак да не бъде преведена на езика на конкретиката, библейската мъдрост за бащите, които яли кисело грозде, а скърцали зъбите на синовете им!

Реч е за 11-ия и 18-ия ден на м. февруари 2005 г.

В тези дни бяха извършени промените в Конституци-

ята на Република България и бе променен чл. 22, ал. 1 и 2.

В сградата, на която е изписано, че „Съединението прави силата“, пред лицето на президента на Републиката Георги Първанов, в присъствието на Негово Светейшество, обозе почившият днес патриарх Максим; пред министрите от кабинета на царя-премиер и в присъствие на него самия; и пред очите на почти всички чуждестранни посланици в София, 226 народни представители от 39-тото Народно събрание, поединично и лично със своето „ЗА“ утвърдиха и на второ четене поправките в Конституцията на Република България, най-спорната от които беше и остана отмяната на чл. 22, ал. 1 и 2.

Нека поясня, че предложението за промени бяха дело на нарочна Временна комисия, съгласуваща промените с оглед на бъдещото членство на Бъл-

гария в Европейския съюз. Председател на комисията беше г-жа Камелия Касабова, тя и зам.-председател на 39-тото НС. (Състава на комисията, както и въпросният чл. 22, ал. 1 и 2 от Конституцията и неговата гласувана промяна, ведно с един прелюбопитен документ – писмо на Американската търговска камара в София, за което ми предстои да разкажа, публикуваме отделно на стр. 3 и 4.) Този уникален документ от преди 15 години, навремето получих от проф. Любен Корнезов, и бе публикуван единствено в „Нова Зора“, бр. 9 от 1.03.2005 г. Според Корнезов този документ е бил раздаден на още десетина редакции, които обаче не са се решили да го оповестят. Сега го публикувам отново като неопровержимо свидетелство за начина по който през тези 30 години са били творени законите, как много от тях са били създавани не според необхо-

димостта на обществения или националния интерес, а много често заради обслужването на плановете на външни сили или за вътрешно-лобистки цели.

По стечение на обстоятелствата тази публикация съвпада с изявлението на г-н Дейвид Хейл за позицията на САЩ, която е категорично против намерението на България да доставя газ чрез газопровода „Турски поток“. САЩ са категорични, че през българска територия „Турски поток“ няма да продължи, нещо което с днешна дата внася допълнителна яснота към заявената още преди 15 години позиция на хегмона в региона и конкретно за България.

Писмото на Американската търговска камара за търговия в България носи подписите на нейния президент по това време Кенет Лефковиц и изпълнителния й директор Валентин Георгиев.

На стр. 2

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА

ституционният законодател без съмнение е имал предвид значението на земята и собствеността върху нея за развитието на род-на, българска бизнес среда. Целта е била да се гарантира възможността за повишаване на благосъстоянието на българските граждани и за осигуряване на реалното им участие в икономическото развитие на страната, включително и чрез участие на пазара на земята.

Тринадесет години по-късно е ясно, че бъдещото отпадане на това ограничение е нелегитимно. Истински пазар на земята може да има само когато участниците в него имат интерес от придобиване на собственост, както и в по-дългосрочен план могат да осъществяват инвестиционни проекти, свързани с притежаване на недвижими имоти. Изключително задържане на тези икономически процеси е вредно както за страната, така и за всеки български гражданин, и ясно доказателство за това са пустеещите земеделски земи в някои райони на страната.

Същевременно инвеститори от чужбина проявяват интерес и са готови да вложат средства и да осъществяват проекти, които ще са от полза за страната и все-

ки български гражданин, но забраната за придобиване на земя е обстоятелство, което ги възпира.

Тези реалности следва да бъдат напълно осъзнати.

Впрочем съществуващата сега забрана не е абсолютна. И сега не съществува конституционна и законова забрана чуждестранни лица да регистрират в България свои търговски дружества, които могат да придобиват и собственост върху земя. Тази възможност и понастоящем е широко използвана и еднакво допустима за всички без разлика в националността.

Не е коректно да се изтъкват съображения, че конституционната промяна сега ни се налага откъм, и то само заради предстоящото присъединяване на България към Европейския съюз.

Вярно е, че по отношение на граждани и юридически лица на страни – членки на Европейския съюз, не може да се поставя под съмнение необходимостта от уеднаквяване на режима на придобиване на собственост върху земя, защото от една страна, придобиването от всеки гражданин на страна-членка на Европейския съюз на право на собственост върху земя, незави-

симо в коя държава от съюза се намира земята, ще е в съответствие със статута им на европейски граждани, а от друга, след присъединяването ни към Европейския съюз и българските граждани, на реципрочен принцип, произтичащ от бъдещото им европейско гражданство, и в съответствие с трите основни свободи в Европейския съюз, също ще могат да придобиват собственост в останалите страни-членки на съюза.

По-съществено обаче е това, че истинските корени на обсъжданата промяна са преди всичко икономически и те не се ограничават в рамките на присъединяването ни към Европейския съюз.

Показателно в тази връзка е, че раздвигането на пазара на недвижими имоти в страната в значителна част се дължи именно на присъствието на пазара на компании, собственост на чужденци, а от тях съществува дял имат компаниите, чиито собственици са от страни, които не са членки на Европейския съюз. Пример в това отношение са безспорно активите, особено в последните няколко години, бизнес взаимоотношения на България и инвеститори от

ОБЕЗКОСТЯВАНЕТО НА БЪЛГАРИЯ

САЩ, от Турция, както и от Израел. В Съединените американски щати и в Република Турция не съществува забрана за чужденци да придобиват собственост върху земя.

Несправедливо би било при една бъдеща промяна на Конституцията относно ограничението за придобиване на земя от чужденци именно тези лица да останат в неравнопоставено положение спрямо останалите инвеститори в страната. Неравнопоставеното, дискриминационно разделяне би било лош сигнал към инвеститорите.

Уважаема госпожо Касабова,

Като имаме предвид всичко, изложено по-горе, намираме, че идеята за изменение на Конституцията на Република България, при която да отпадне ограничителният режим относно придобиването на земя от чужденци, следва да бъде подкрепена, но с ясно то послание ограничението да отпадне по от-

ношение на всички чужденци без дискриминационно отделяне на част от тях въз основа на принципно погрешни критерии, с което самата промяна ще се окаже непълна, незавършена и дори компрометирана.

В тази връзка се обръщаме към Вас с молба за съдействие за правилното разясняване в политическото пространство на действителната нужда от промяна и на реалните перспективи от радикално преуреждане на въпроса при предстоящото изменение на Конституцията.

Известни са ни предложението, обсъждани в ръководената от Вас Временна комисия за изменение на Конституцията и си позволяваме да Ви предложим следния компромисен вариант.

„Чл. 22. Чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху земя при условията, произтичащи от присъединяването на Република България към Европейския съюз, по силата на международен договор или на основата на принципа на взаимност, както и чрез наследяване по закон.“

Считаме, че този компромисен вариант най-пълно съответства на икономическите потребности на страната и на интересите на всички инвеститори.

литическото пространство на действителната нужда от промяна и на реалните перспективи от радикално преуреждане на въпроса при предстоящото изменение на Конституцията.

Известни са ни предложението, обсъждани в ръководената от Вас Временна комисия за изменение на Конституцията и си позволяваме да Ви предложим следния компромисен вариант.

„Чл. 22. Чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху земя при условията, произтичащи от присъединяването на Република България към Европейския съюз, по силата на международен договор или на основата на принципа на взаимност, както и чрез наследяване по закон.“

Считаме, че този компромисен вариант най-пълно съответства на икономическите потребности на страната и на интересите на всички инвеститори.

Г-н Саксбургготски: - Първи ремонт, па дай Боже!..

Конституция на Р България

Чл. 22. (1) Чужденците и чуждестранните юридически лица не могат да придобиват право на собственост върху земя освен при наследяване по закон. В този случай те следва да прехвърлят собствеността си.

(2) При определени със закон условия чужденците и чуждестранните юридически лица могат да придобиват право на ползване, право на строеж и други вещни права.

Член 22 се изменя така:

„Чл. 22. Чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху земя при условията, произтичащи от присъединяването на Република България към Европейския съюз или по силата на международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, както и чрез наследяване по закон.“

Предложение на Американската търговска камара в България:

„Чл. 22. Чужденци и чуждестранни юридически лица могат да придобиват право на собственост върху земя при условията, произтичащи от присъединяването на Република България към Европейския съюз, по силата на международен договор или на основата на принципа на взаимност, както и чрез наследяване по закон.“

В случай, че имате нужда от допълнителна информация и за контакти с нас по обсъжданния въпрос, молим да се обръщате към адвокатите Борислав Боянов и Кина Чутуркова от адвокатско бюро „Борислав Боянов&Ко“, което същевре-

менно е и член на Американската търговска камара в България. *Гр. София, 18.11.2004 г.*
С уважение:
Кент М. Лефкович, президент
Валтин Георгиев, изпълнителен директор

Темата продължава на стр. 4

От стр. 1

В нея господата предявяват и аргументират един своеобразен ултиматум към Законодателния орган на Република България относно промяна на Конституцията във връзка с хармонизирането на българското законодателство с европейското и главно по въпроса за продажбата на българска земя на чужденци.

Няма да коментирам аргументацията, помествам писмото, а всеки би могъл и от днешна гледна точка да отсъди стойността на изложените от Американската търговска камара аргументи. Обръщам само вниманието на читателя на кого са претенциите за придобиване на българска земя, доколкото писмото е адресирано до господата посланиците на САЩ, на Турция и държавата Израел. Удивляващото е друго – още тогава колониалните претенции на господата са до такава степен неприкрити, че те могат да си позволят да предложат на туземните законодателите текста на цял устроивачки най-пълно член 22 на Конституцията на Република България, който според тях трябва да разреши закупуването на земя от чужденци „по силата на международен договор или на основата на принципа на взаимност“. Този компромисен

вариант щял да предизвика, според господата, „бурно развитие на българската икономика“ и да подобри битата на българина.

Първата част от изискването „по силата на международен договор“ означава възможност за маневриране и изодване на

ВРАТИТЕ КЪМ

пуват земя у нас, така и български щели да могат да купуват земя в Турция и САЩ. В Израел – това не се казва в писмото – е невъзможно, защото земята може би, че синхронът в интересите е пълен, и че зад тази идея стоят, може би, и онези могъщи фондове като „Квантум“ на Сорос, които изкупили огромни територии в една друга обречена на разфасоване и обезкоствяване земя – Аржентина.

Свидетелство за изключителното по своята ефективност разузнаване на подобни „камари“ е не само способността им да се информират директно от заседаващите в някаква комисия (имената им в случая публикуваме отделно), но и в тяхната компетентност. Те не може да не знаят в дълбочина изключително острия геополитически и етнокултурен конфликт, между българи и турци, както и нескриваните претенции на модерната турска държава да възстанови османската империя. Така че въпросът е преди всичко доколко Американската камара за търговия в България през 2005 г. служеше на истината на търговията и доколко тя е била оръдие на определена в буквалния смисъл на думата, завоевателна или заселническа политика.

Следващият въпрос, който се налага и днес, е на кого всъщност служат народните

ни представители от всички партии в Парламента?

Предлаганото писмо носи дата 18 ноември 2004 г. В записките, които съм си водил се вижда, че то съвпада с подозрителната активност на определени лица в парламентарната Временна комисия, в която трезва и разумна позиция по този въпрос заемаха само представителите на „Коалиция за България“, покойните днес проф. Любен Корнезов и Гиньо Ганев, д-р Янаки Стоилов и Михаил Миков. Всички останали или откровено действат против българския интерес, или с мълчателно си способстваха за крайното решение, което е в негов ущърб.

Тези дни не минаха и без откровена лъжа. Г-жа Камелия Касабова, като управляван тогава генератор на промяната, в отговор на журналистически въпрос, излъга, че писмото е постъпило в Комисията едва след като е било вече взето решението за промяна на въпросния член 22, в полза на казуса „и сраждани извън Европейския съюз да имат правото да закупуват българска земя“. Намерих в записките си и входящия номер на писмото от канцеларията на Народното

българската държава от всякакви лакомници, които се стремят да придобият пълен контрол върху ресурса на българската земя. Второто основание – „принципа на взаимност“ означава, според мен, че както американци, турци и граждани на Израел, ще могат да купуват земята, така и българските граждани ще могат да купуват земята в Турция и САЩ.

Проф. Любен Корнезов

та е „обетована“. И свещена! Всъщност, писмото е адресирано до г-жа Камелия Касабова като председател на Временната комисия за подготовка на предложения за промени в Конституцията и до изредените посланици, за да покаже

НОВОТО РОБСТВО - 2

събрание. Той е 439-00-139 и носи дата 19.11.2004 г. Посочен е дори и точният час на завеждане на писмото в Деловодството – 16,23 часа.

Така или иначе промяната на чл. 22, ал. 1 и 2, се оказва наистина съдбова за бъдещето на българската нация, а може би и на държавността ни. Фаталното гласуване на онези 226 депутати от 39-тото НС, което тогава отрицаша, а по-късно вече легално и легитимно продаде в чужди ръце, е може би най-широко отворената врата по пътя за новото робство на народа ни.

Казвам „златна“ и се страхувам, че мнозина биха схванали епитета като словесен шаблон. Възраз обаче да уверя всички, които мислят така, че употребеният епитет за земята на България съвсем не е случаен. На това място се налага

качество, непознато не само за почвите в други географски ширини, но и за почвите извън историческото българско землище. Тя може да се самовъзстановява. На агротехнически език това самовъзстановяване може да се преведе като самолечение. И това е присъщо само за благословената от Бога земя на българите!

Сигурно за много от хората, които ще прочетат този текст това не звучи убедително, но такава е мнението на науката Почвознание, за която също ще спомена, тъй като и тя е в пряка връзка с темата за историческото българско землище, за което ние, днешните българи, нямаме особена заслуга. Дължим всичко на предците си. На всички ония, които за българската земя летяха в изумителния устрем на всеки бой и удивляваха света със своята саможертва. Те падаха герои и умираха с песен за българската земя, защото бяха нейни синове, свързани съдбовно с поколенията преди нас.

Възхитен от техния подвиг народният поет ги възпя с един покрътителен завет, от който всеки път кипи и се възлнува българската кръв. И това се пов-

таря винаги щом гръмнат протяжните трели на „Покойници, вий в други полк минахте“. И ще се повтаря, докато на света има и един българин, защото е неизтърваема извечната памет на кръта.

И макар че отклонението някак измества онова, което остава да кажа, няма как да не припомня великия словослов на Вазов за саможертвата, който няма равен нему в българската поезия.

Българий, за тебе те умряха, една бе ти, достойна зарад тях! И те за теб достойни, майко, бяха, и твоёто име само кат мълваха, умираха без страх!

Но България по отношение на земите в българското землище има и друг, чисто научен принос. Никъде по света, никой преди нас, българите, не е създавал известната днес наука за почвите – Почвознание. Пръв Никола Пушкаров, един от най-всеотдайните българи и изключително влиятелна личност сред дейците на ВМРО, написва през 1909 г., своята статия със строго научен принос: „Образуването на почвите в България“. Нещо повече – вгледан в

бъдещето и мечтаещ за обединението на българските земи, през 1911 г. той създава първата в Европа научна организация по почвознание към Опитната станция по земеделие в София, прераснала през 1920 година в Централен земеделски институт за изследване (ЦЗИИ). Този институт през 1931 година изработва първата Карта за почвите в българското землище. Далече след нас в науката Почвознание, прохождение учени на Германия, Австрия, Белгия, Франция... Темата е изключително интересна не само поради приносния характер на българските учени в този клон на аграрната наука, но и защото тогава за първи път се отварят очите на Европа и света за нецененото богатство, което от памтивека има в наследство като качество българската земя. Може би не са случайни в този смисъл нито текстът, нито музиката на този марш – „Деца на родния край, пазете си земите!“ И те ги опазиха, но затова помогна и сложително влиятелна личност сред дейците на ВМРО, написва през 1909 г., своята статия със строго научен принос: „Образуването на почвите в България“. Нещо повече – вгледан в

Състав:
АНАСТАСИЯ ГЕОРГИЕВА ДИМИТРОВА-МОЗЕР
АНЕЛИЯ ЙОРДАНОВА МИНГОВА
БОРИСЛАВ БОРИСЛАВОВ ЦЕКОВ
БОРИСЛАВ НИКОЛОВ РАЛЧЕВ
ВАЛЕНТИН ИЛИЕВ ВАСИЛЕВ
ВЛАДИМИР МИХАЙЛОВ ДОНЧЕВ
ГИНЬО ГОЧЕВ ГАНЕВ
ДИМИТЪР ИВАНОВ АБАДЖИЕВ
ЕКАТЕРИНА ИВАНОВА МИХАЙЛОВА
ЕЛИАНА СТОИМЕНОВА МАСЕВА
КАМЕЛИЯ МЕТОДИЕВА КАСАБОВА – председател
ЛЮБЕН АНДОНОВ КОРНЕЗОВ
ЛЮТВИ АХМЕД МЕСТАН
ЧИХАИЛ РАЙКОВ МИКОВ
РЕМЗИ ДУРМУШ ОСМАН
СТОЯН ИЛИЕВ КУШЛЕВ
ЧЕТИН ХЮСЕИН КАЗАК
ЯНАКИ БОЯНОВ СТОИЛОВ

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА...

В този фрагмент от разказа „Крокодил“ (1865 г.) на гениалния Достоевски Иван Матвеев е споелен от зла съдба – паднал в гърбуха на един крокодил. Но да го извадят от него е пресложна работа. Защото ще трябва да се нарушат „правата“ на новия собственик капиталист-чуждестранен инвести-

тор. Този пътуващ мотив, да го наречем, сякаш е минал през годините и здраво се е загнездил и в „цивилизационните проекти“ на нашия „модерен“ управляващ елит. Същото безгръбначие, същата алчност, същото блюдолизничество и същата жестокост към сънародниците. Е, наистина май няма нищо ново под слънцето. **ЗОРА**

жеш кавато щещ цена да определиш за арендата. Ще рече, селянинът ще работи тройно повече за единия насъщен хляб и можеш когато щещ, да го изгониш. Значи, той ще го чувства, ще бъде покорен, прилежен и тройно ще работи за същата цена. А сега в общината какво! Знае, че няма да умре от глад, и затова го мързи и пианства. А при това у нас ще се привлекат пари и капитали ще се появят, и буржоазия ще се създаде. Ето и английският политически и литературен вестник „Таймс“, разглеждайки нашите финанси, се изказал тия дни, че нашите финанси не растат, защото нямаме средно съсловие, нямаме големи кесии, нямаме услужливи пролетарии...“ Хубаво говори Игнатий Прокопич. Орастор. Той иска да подаде до началството отзив, а сетне да го отпечата в „Известия“. Това не са ти стихчетата на Иван Матвеев...

а сетне да дробят, да дробят, да дробят на колкото е възможно по-дребни участъци и знаете ли – точно така го изговаря: да дробят, казва, а сетне да продават за лична собственост. Не и да я продават, а да я дават в аренда. Когато, казва, цялата земя отиде в ръцете на привлечените чужди компании, тогава, значи, мо-

...Тук вече е в действие така нареченият икономически принцип. А икономическият принцип е над всичко. Дори оня ден на вечерята на Лука Андреевич Игнатий Прокопич го каза, познавате ли Игнатий Прокопич? Капиталист с добро състояние и знаете ли, много логично го каза: „Трябва ни, вика, промишленост, промишлеността ни е малко. Трябва да я създадем. Капитали трябва да създадем, значи, средно съсловие, така наречената буржоазия трябва да създадем. А тъй като ние няма-

ме капитали, значи, трябва да ги привлечем от чужбина. Трябва, първо, да дадем път на чуждите компании за изкупуване на участъци от нашите земи, както навсякъде е прието сега в чужбина. Общинната собственост е отрова, казва, гибел! И, знаете ли, така с жар говори; е, за него е прилично; човек с капитали... пък и не е чиновник. С общината, казва, нито промишлеността, нито земеделието ще се разрасне. Трябва, казва, чуждите компании да изкупят по възможност цялата ни земя на части,

От стр. 3

Много от онези 226 мъртви души, които подкрепиха поправката на Конституцията знаеха и разбираха каква мина със закъснител залагат пред българското бъдеще, но го направиха от голия страх да не бъдат упрекнати, че спъват похода на България към „сианите хоризонти“ на евроинтеграцията. Грях, пред който бледнее дори предателството пред Отечеството, защото какво друго са отказат от териториален и политически суверенитет, издиганати в ранг на ценност и правилен цивилизационен избор?!

След „Великото гело на Мавъра“ –

когато бяха разпродадени на безценница индустриалните предприятия, изградени с труда на няколко поколения, удари часът и за най-лакомото парче от плячката – българската земя! Още тогава се очертаваха кунтурите на бъдещето, в което българите ще приживяват като ратаи на чифликчи-чужденци или на местни цокот, като например братя Илчевски от град Кнежа, разполагащи с над 1 млн. декара българска земя.

Споменах тази фамилия български протолатифундисти, и се присещам за един знаменате-

лен факт от днешната българска действителност: 22 стопанства в България контролират 60% от земеделската земя! Не знам дали това очертава скритата тенденция на обезземляване, но следващият факт я подчертава дебло: 4% от фермите от типа на братя Илчевски (с българска или чуждестранна собственост) стопанисват 80% от обработваемата земя! Забележете какъв благороден ефемизм е употребил в своята статия социологът Антоний Тодоров – „стопанисват“, вместо „владееат“! Но дори само беглият панорамен поглед по отношение на кондензацията на капитала довежда до смразяващия извод: за 2019 г. работодателите съставляват само 3.7% докато наемните работници са 88.35%! Това се казва постижение в социалната структура на обществото, според неолитералния модел в неокониалната страна България. Но и тук се вижда, че как-то винаги, пак сме се престарали. В новия т.нар. цивилизационен преход от социализъм към капитализъм с феодални оперения, сме надминали дори препоръките от проекта „Ран-Ът“, за който разказахме в миналия брой. А после – били сме носталгични; обичали сме Русия и не сме тачили и славили своите си олигарси, които сън не ги тови да мислят как да осигурят хляба,

ВРАТИТЕ КЪМ

с който ни хранят.

На това място „терористът Улянов“ вероятно вече шеше да е обявил че чува тътена на прииждащия народен гняв, когато низините не могат да живеят постарому, а върховете не искат да управляват поновому. В България обаче няма кой да каже „Есть такая партия!“.

Но това е друга, по-дълга и по-заплетена тема. Нейсе.

През 2005 г. ни успокояваха, че чак на 1.01.2014 г. ще влезе в сила промяната на чл. 22, и че чак тогава чужденците ще могат да закупуват българска земя. Подтекста на тези внушения беше – „Алах керим!“ „Я камила, я камиларам!“ Пък нали до тогава ще забогатеем. И горчивата чаша ще ни отмени. Уви!

Годините се изгърколиха бързо. Преговарящата по присъединяването на България към ЕС г-жа Миглена Кунева така защити българския национален интерес, че заслужи ни повече, ни по-малко Ордена на Почетния легион на Франция! Някои я наричаха лейди Кунева, но грешаха, на френски звучи по друг начин. Та г-жа Кунева дотолкова се увлече в защитата на българската кауза, че от 4-те реактора на АЕЦ „Коз-

лодуй“, успя да спаси цели два! На преговорите по глава „Промисленост“, представяте ли си, г-жа Миглена Кунева успя да удължи времето до цели 3 часа! Как да не се възхити човек и по отношение на достижението й за земята, където тя се отличава неимоверно: изпревари с почти цяла обиколка поляците, които изостанаха на последното място. Хак да им е! Те получиха правото да разпродават чак след 12 години полската земя на чужденци! И то не без условия. Само ако Сеймът отмени Закона от 1920 г., според който чужденец може да закупи полска земя единствено ако неговата кандидатура на купувач бъде утвърдена от Министерството на вътрешните работи и от Министерството на отбраната! Поляци!

Мис Кунева обаче провидя как България ще се присъедини към Клуба на богатите, за иманяма 7 години. И подписа! Дядо Цар ли й подсказа, че след 7 години няма да има чужденец, който да иска да купи „милата пръстичица бащина, бащица, още дядова!“ Защото щели да сме богати и те няма да имат такива пари, с които да могат да платят за нея. Няма съмнение, както казва поетът, че „не всеки

Соломон е мъдръ, не всеки Симеон – велик!“

Ако се върнем в оня паметен ден на 18 февруари 2005 г.

можем да открием още много достойни за черния пантеон на предателството подобни на председателя на движението „Граждани за България“ – Миглена Кунева. Това движение навремето цъфна, но както казва народът, не върза. Може би, защото още щом се появи, пишещият тези редове го ориса с името „Граждани без земя за България“, което отчиташе огромния принос на г-жа Милена Кунева в това отношение, известна също и като член по съвместителство на висок и отговорен пост в уважаваната банка „Париба“. Но така е по нашенско напоследък – доброто прасе никогата не знае от какво ще напълне! Защото просто яде. А такива прасета не ги лови и африканска чума. Граждани без земя за България обаче, се бяха досетили и без мене, че за тях и трошчица няма да остане при този апетит на г-жа Кунева. И се разотидоха.

Много място отделихме дотук за нея, но и делата й са много и са все „нездравими“. Оста-

На 2 януари т.г. тези наши сънародници, които още не са загубили способността си да разсъждават, станаха свидетели на ужасяващи нарушения на международното право, представляващи безпрецедентен държавен тероризъм от страна на Съединените щати. Бе убит вторият човек в Иран, официално поканен от трета страна Ирак, която се разглежда като суверенна. Последва катастрофа с украински самолет със 176 души на борда, в който са пътували ирански учени от ядрената програма на Техеран, което предполага, че тя може и да не е била трагична случайност. И всичко това само с оправданието, че „те са лоши“, а ние сме добри.

Светът настъръна, замириса на война, а в България, изчаквайки заповеди от хегемона, някои използваша създадената се ситуация, за да сатанизират убития ген. Солеймани като му приписаха извършването на терористичния акт в Сарафопо. Ответният удар по американските бази в Ирак показа, че и двете страни са преминали червената линия. Президентът Тръмп, който даде заповедта за убийството на ген. Солеймани, след като видя милионите иранци на погребението на жертвата по улиците и площадите на Иран, беше пощеван и от ястребите в правителството, да не изпълнява високотарните си закани. След временното затишие Доналд Тръмп извлече дивиденди за бъдещия си втори мандат, но САЩ загубиха в очите на света нещо много важно – признанието, че те са световният хегемон.

За да не се превръщаме в анализатори от типа на Г. Коритаров и Г. Харизанов, предлагаме на своите читатели версията на един от най-информирания руски политички ген. Леонид Ивашов, работил рамо до рамо с убития ген. Касем Солеймани в Афганистан.

Угланов: Защо иранската атака на американските авиобази съвпадна с посещение на Президента Путин и министъра на отбраната Шойгу в Сирия?

Ген. Ивашов: Това е случайна съвпадение. Но след съвместните руско-китайско-иран-

ски морски маневри, Иран чувствително поддръжката на Китай и Русия. Иранците трябваше да отговорят на САЩ, защото бяха заявили, че отговор ще има.

Угланов: Кажете две думи за сваления украински самолет! Как така нов самолет (на 3 години) излита и пада? Екипа-

ПЪЛНОМАЩАБНАТА ВОЙНА ЩЕ БЪДЕ ИЗБЕГНАТА

Интервю на Андрей Угланов, главен редактор на „За углом“ с ген. Леонид Ивашов, президент на Академията за геополитически проблеми на Русия

жът дори няма време да съобщи, че ще се върне на летището с един двигател. Това много ми напомня на 2014 година, когато беше свален малайзийския „Боинг“ над Донбас с китайски военни специалности, работещи по технологията на невидимия за радарите „Степ“. Каква е вашата версия по въпроса?

Ген. Ивашов: Сега към пълномащабна война няма да се отиде. Русия и Китай биха оказали помощ на Иран. Европа ще запази нещо като неутралитет, а ислямският свят ще се приближи до позицията на Иран. Но войната с терористични и диверсионни действия ще продължи. Зад сваленото на „Боинг 737“ не е ясно кой точно стои. Дали са американците, дали е Израел, който отдавна следи ядрената програма на Иран и специалитите заети в нея. Това е тема-

тика на Израел, който иска да бъде монополист в региона на Близкия Изток.

Угланов: Защо Тръмп толкова ненавижда Иран?

Ген. Ивашов: Не бих казал, че го мрази чак толкова. Но очевидно е, че той измени позицията си под влияние на произраелското лоби в САЩ. Тръмп иска отново да вдигне индустрията в САЩ, а за това са необходими пари. Огромни пари се хвърлиха за т.нап. шистова революция. Сега са необходими международни пазари за американските въгледороди. Но има и съперници: Близкият изток, Русия, Европа. Залежите в Персийския залив са огромни. И ако там е хаос, то Китай, Япония, Корея и Европа ще бъдат принудени да купуват втечен шистов газ от САЩ. И американската икономика отново ще тръгне нагоре.

Угланов: Кой всъщност е

този генерал Касем Солеймани? Вярно ли е, че той е убедил Владимир Путин в 2014 г. да навлезе в Сирия?

Ген. Ивашов: Не съм сигурен дали е той, защото още в 2014 г. Владимир Путин беше на мнението, че ние трябва да поддържаме Башар Асад. Именно под влиянието на Русия и Иран Башар Асад отказа прокарването на тръбата с ефтин природен газ от Катар през Сирия и Турция към Европа. Ген. Солеймани изигра важна роля в случващото се в Афганистан. Двамата с него погубиха на шах Масуд (той от иранска, аз от руска страна) да поддържа равновесието на силите срещу талибаните. Освен това в 1992-1993 г. той помогна да се стабилизира обстановката в Туркменистан. Изглежда затова, че е полезен за РФ, е взето решение за неговото ликвидиране.

На стр. 6

НОВОТО РОБСТВО - 2

на място колкото да припомним накратко оценките на някои от по-главните участници в долнопробното театро с евроинтеграцията на българската земя. Искани се обаче първо да попитам: знаеха ли депутатите, в онези исторически дни на срама български, че като подкрепят предложените промени в Конституцията, откриват пътя за повторното, но вече мирно завладяване на България?

Разбира се, че знаеха, но те бяха „правилни“ депутати и не им пукаше какво ще стане с България утре. Съзнаваха много добре, че притиснати от немотията и безработицата, от данъците и чиновническия произвол, българите собственици на поземлени парцели няма да издържат на напъна на мизерията и в края на краищата ще оставят земята си в чужди ръце. Но нали и това беше целта на занятието.

Веднага след гласуването председателят на Комисията за промени на Конституцията г-жа Камелия Методиева Касабова се произнесе. Записал съм си нейното „историческо“ прозрение. Тя заяви: „България вече не е свята!“ Кратко и ясно. И още тогава се видя, че е права. Разбира се, че България вече не

беше същата. Тя беше предадена!..

Дъщерята на осъдения и от фашисти, и от комунисти за държавна измяна, д-р Г. М.

Димитров, тогавашен лидер на БЗНС „Народен съюз“ и кандидат за водач на никогата не състояло се земеделско обединение Анастасия Мозер, продължаваше да приспива народонаселението с мантра, че „никой няма да нарами земята, която ще купи и да си я отнесе в чужбина!“. Удивителното е, не че тя беше нагла, а че никой не се и опита да й отвори

очите за случите със земята на Палестина и на Косово – някога люлка на Сръбската държава, и че само за няколко години тази област бе превърната в Албан-

„Да“ на промените! Исклученията споменахме по-горе. Дори проф. Любен Корнезов, светла му памет, който седмичи наред яростно агитираше

поименното гласуване проф. Любен Корнезов каза „Да, с отворение!“. Въобщо не съм се съмнявал, че тогава той беше искрен. По ирония на съдбата гласовете на „душманите на България“ регистрираше зам.-председателят на НС от вота на Движението за права и свободи - г-н Юнал Лютофи. Той „украси“ името на проф. Корнезов не с душманската чавка, която поставяше след всяко „Да“ на безхаберниците, а със „звездичка“. Тагава си помислих, че го направи колкото да може изтънко да се изгаври, че ползата от тази „звездичка“ е по-малка и от дрямката на Калмука в Антимовския хан.

И се понесе една – не е за разправяне. Шампанско и слава. Остана да кажа за оценката на председателя Станишев по отношение на гласуваните поправки. Сергей ги определи като „решаваща крачка към Европейския съюз“, сдържано и оптимистично. Самото гласуване нарече историческо. Предстоеше му да бъде министър-председател на Република България, председател на ПЕС, заместник-председател на „Социалистическия интернационал“. Както би казал Големанов „Над него, само небет!“ „Записките“ продължават и в следващия брой.

Някои раболепни медии си позволиха даже да защитят „клетницата“, извършила гнусното деяние, като обясниха, че това всъщност било необходимо на по-младите поколения, тъй като те не разбирали „архаичния“ език на патриарха на българската литература. Клетницата за десет години едва ли не с риск на живота си била „превела“ над 6000 думи на Иван Вазов. Джордж Оруел сигурно би завидял на изобретателката на абсурдния новояз, а пък Франц Кафка би се отказал от всички свои творби, ако можеше да прочете опуса на „преводачката“.

Обаче, достопочтен читателю, ти добре помниш, че споменатите гнонсураглъци от последните седмици са само поредна брънка от добре премислена стратегия, която отродителите и майко-продавците, отцегурателите и нравствените чапкъни, следват неотклонно вече повече от четвърт век. През две-три години те поднасят на озлобестеното българско общество порции духовна отрова, за да пробват до каква степен се е разклатила имунната система на нацията. А не беше ли она ден, когато друга портьчкова перодържка се опита да обясни, че клането в Батак било мит и страшните сцени, обрисувани от Вазов, с кръвопролитията, насилията и всевъзможните гнусотии били плод на въдохновения на народния поет?

Не си забравил и скверните предложения да се издигне паметник на Вейсел паша в подножието на Шипка, направени от друг потурнак, който даже се бе издигнал до зам.-министър. Ами как да не си спомниш постоянните подхвърляния на

КОЙ ХРАНИ ОБЩЕСТВОТО С ДУХОВНА

някои псевдокултурантрополози, че нашият народ страда от пристъпи на „комплексарски национализъм“. За тридесет години безброй са опитите да се поругаят национални икони и светини – Васил Левски съвсем неслучайно убил ратайче-

карат българското общество не само да появява, че няма граница между добро и зло, ниско и възвишено, благородно и подло, но и да заживее в състоянието на благодушна лотофагия... Колко уютничко и спокойничко!

ри и създатели на нова история и нови ценности. Но да си представим, пре-добродушният читателю, какво би се случило например в днешна Франция, ако някой си помислеше дори да „пре-вежда“ Юго, Стендал или

Казандзакис, или Сърбия от Иво Андрич? Според извратените размишления на нашите политикоректни „преоцени-тели“ творчеството на тези двама автори може би също нагнетява етнически напрежения, както „Под игото“ на Иван Вазов, или „Записките по българските встания“ на Захарий Стоянов. Обаче дори най-разложеното съзнание в тези страни не допуска мисълта да бъдат извадени от учебните програми, а в любезното Отечество не само изтръгват от учебните програми творби на Добри Чинтулов, Любен Каравелов, Христо Ботев, Иван Вазов, Пенчо Славейков, Христо Смирненски, Гео Милев, Никола Вапцаров и пр., и пр., но и касапски устрем секат, режат, изхвърлят, демонтират, бастисват цели исторически периоди, знакови творби, автори и тенденции, неудобни за политикоректните папагали...

Ние наивно и простодуш-но, ненагледний читателю, си мислехме, че има някакъв предел на свинщините и безчинствата, на които се подлага съвременната германска общественост, ако някоя бетонна глава би посмяла да се опита да извади от учебните програми Гьотевите „Фауст“ или „Лоте във Ваймар“. Хеле пък да не говорим за балканските страни – нашите съседки Сърбия и Гърция, които пишманполитиците ни често пъти велзевулски съжеляват.

Ще се откаже ли Гърция от творчеството на Никос

Бодлер? Веднага ще му спунят не само ръчичките, но и краченцата. Ами как би реагира-ла съвременната германска общественост, ако някоя бетонна глава би посмяла да се опита да извади от учебните програми Гьотевите „Фауст“ или „Лоте във Ваймар“. Хеле пък да не говорим за балканските страни – нашите съседки Сърбия и Гърция, които пишманполитиците ни често пъти велзевулски съжеляват.

Мечтата на уж случайните „преводачи“ и преоценители на литературното и историческото ни наследство е да овър-глатят всичко във фразеорски флиг-флагов и словоблудства, да ни заливат всеки ден с уродливости, хлестаковщини и смердяковщини (ах, извинете, че прибавяме към персонажи от руската класическа художествена литература!), за да превърнат общественото пространство в една огромна духовна скотобойна. И там те да се разхождат с важен и изпъчен вид като интелектуални супервайзе-

то, даже го намущкал хищно няколко пъти; Христо Ботев бил касоразбивач, пройдоха и терорист, понеже отвялякъл незаконно кораба „Радеци“. Гео Милев подбуждал стръвно народа към размирици с поемата си „Септември“ и с огнената си публицистика, особено със статията си „Полицейска критика“. Никола Вапцаров пък бил направо престъпно подривен елемент, който искал да събори законно установената власт. Примерите са хиляди и са всеки ден пред очите ни. Явно слугите на Княза на мрака искат да на-

Угланов. На една от атакуваните американски бази се подготвяше удължаване на пистата, за да могат да кацат и излитат американските бомбардировачи В-52. Защо им е необходима тази база, след като на о-в Дието Гарсия в Индийския океан и в Англия имат такива бази?

Ген. Ивашов: Американците никога няма да се откажат от идеята за световно господство. Те винаги ще искат да имат контрол на световните суровинни ресурси, в случая в Близкия Изток. Ето защо създават и поддържат стратегически коридори за властване. Бомбардировачите В-52 са малко старички, но все още могат да бъдат носители на крилати ракети. А в крайна сметка тази база ще бъде още една изходна точка в бъдещия конфликт с Китай.

Угланов. А ако конфликт

ПЪЛНОМАЩАБНАТА ВОЙНА...

тът се разрасне, ще рискуват ли САЩ да атакуват Иран с ядрено оръжие?

Ген. Ивашов: Аз и друг път съм казвал, че в Близкия изток за първи път след Втората световна война може да бъде употребено тактическо ядрено оръжие. Регионът е много важен. Освен това в него се намира друг ядрен съюзник на САЩ - Израел (с 400 атомни бойни глави). Въпросът е „Кой първи ще нападне Иран?“. Сега Иран употреби баллистични ракети. Възможно е с тях да удари и Тел Авив. Възможно е това нападение да бъде провокация и на някой друг. В отговор Израел ще унищожи ядрените обекти на Иран с тактическо ядрено оръжие под предлог, че не е възможно да се различат обикновените от ядрените

Андрей Угланов

Ген. Леонид Ивашов

Ген. Ивашов: Това трябва да бъде нещо подобно на нашето уникално торпедо „Шквал“. 6-8 такива торпедата могат да нанесат големи щети, но едно торпедо не може да потопи такъв самолетно-носач.

Угланов. В заключение искам да ви запитам: Като знаете

ОТРОВА?

неуморно подриват стълбовете на българската идентичност, дух, достойнство, чест и национални традиции. Ако беше жив бай Захарий Стоянов, щеше да възкликне: „Възгечтисайте се, бре господа!“ Сакън, пардон, пак се объркахме с тия чуждици. Хайде холан, нека всичко да върви мирно и тихо. Белким се засити бездъния гърбук на властогонците и блюдолизващите националпредатели.

Но явно няма насищане... Затова нека народът гдухо да ръмжи и страшно да дрънчат окови. Интелигенцията да се вслушва замечтано в приспивните трели на брюкселските мазмантии, които й пеят балдевски песни за политикоректност, европейски ценности и мултикултурални, неолитерални и постмодернистички ерзацладкиши и блудкажи. А юродивите врагове на Отечеството и зложелателите на народа да си чапкънстват и мастийстват необезпокоявани, да си изстудяват потните ръчички всеки ден с поредната лепта, отпускана им, макар и с погнуса, от техните задкулисни господари. С погнуса, разбира се, защото дори и най-коравосърдечните господари не обичат престараването на лакеите. А любимата музика на лакеите и на нравствените подлоги е шумолането на банкнотите и звонкът на монетите.

Бедний ми, бедний народе, кой те в таз робска люлка люлее?

ски варианти за повишаване на бойната готовност

Монтиране на нападателните оръжия на кораби и самолети; Бойна готовност на носителите на тези оръжия за масово поразяване от частите за този регион;

Оперативно дежурство; Съвместен координационен център с Иран (както на времето в Багдад).

Не трябва да се допускат емоции. Нужна е трезва и хладнокръвна оценка и координация. Съгласно Устава на ООН всяка страна-член има право на самоотбрана и на колективна отбрана. На Иран трябва да се доставят средства за противоракетна отбрана (С-300). Но в същото време да се продължат контактите с ОКНЩ на САЩ.

Да се подготвят материали по кауза за Съвета за сигурност и да се работи за предотвратяване на Трета Световна война.

д-р Костадин Костадинов, председател на „Възраждане“

ДА СПЕЧЕЛИМ ВОЙНАТА СРЕЩУ БЪЛГАРСКИЯ ЕЗИК!

Драстично е, но не е провокация. За яснота искам да поставя въпроса така: Възможно ли е председателят на парламента да забременее?

Отговорът е, че е възможно, стига разбира се председателят да е жена. Само че се оказва, незнаян кога и кой точно е решил, че думите в българския език, обозначаващи професии, ще бъдат само и единствено в мъжки род. Поради тази причина не можем да напишем „може ли председателката на парламента да забременее“, защото е граматично неправилно. Парламентът не може да има председателка, а само председател – това е положението.

Всъщност след разговори по темата с много филолози разбрах, че това се е случило след 1989 г. и че е дело на Института по български език към Българската академия на науките. Никой от тях обаче не знаеше през коя година и по чие точно предложение е взето това епохално решение, с което няколко анонимни академични старци са решили да започнат пронос на постепенно отпадане на родовете в българския език. Първоначално само за определени професии и длъжности, като председател, съдия, прокурор, кмет, лекар и т.н., а после не се знае, може би и за всички останали думи в езика ни. Защото кажете ми, каква е логиката, според която можем да пишем химикал, нож, българин, почитател и т.н. в женски род (съответно химикалка, ножка, българка, почитателка), но не можем да пишем председателка, съдийка, прокурорка, кметица, лекарка?

Впрочем войната срещу българския език върви по още много направления. На първо място е пълното и неограничено нахлуване на чуждици в езика ни, които подобно на придошла река заплашват да го удавят в порой от мътни и мръсни англосаксонски заемки. На второ място е войната срещу пълния и непълния член, която се води с един основен аргумент – хората не знаели кога да пишат единия и кога другия! И така на принципа „боли ме пръста, затова ще си отрежа ръката“ периодично се настъпва срещу един от основните отличителни белези на нашия език. На трето място е избягването на употребата на звателния падеж – според модерните енигмачи използването на обръщания като Костадине, Елено и други подобни било просташко, и заради това трябвало да се избягва! Аз, да си призная, се изпиривам, когато някой се обърне към мен със „здравей, Костадин“, или „как си, Коста-

дин“, а не с нормалното „здравей, Костадине“. Знаете ли кога за последно някой е наричал езикът ни просташки и се е срамувал от него? Гърците и гъркоманите (гърчеещи се българи) през Възраждането, заради които Паисий Хилендарски пише своята „История славянобългарска“ със знаменитите си думи „О, неразумний юроде! Поради что се срамиши да се наречеши болгарин и не четиши, и не говориши на своя язык?“ Е, днес цялата ни нация е пълна с модерни гъркомани, юроди и отцегуратели.

И като казах юроди и отцегуратели,

гарското окончание към бащиното си име и само с повтаряне на бащината фамилия. А това, че децата отдавна вече не носят български имена, а какви ли не измислени и странни извращения, дори няма да го коментирам. Така умира не просто традиционните български имена, но умират и фамилиите ни! Погледнете списъците на приетите деца в детските градини, те избобеляват от подобни примери: Дейвид Петър Иванов, Грациела Александър Стефанов, Валенсия Николай Цветанов, Стивън Денис Караманов... Спи-

не мога да отмина и последното явление, което вече засяга сърцевината не само на езика, но и на народността ни – именната ни. Ние, българите, имаме именна и фамилна система, която ни отличава от всички останали славянски народи и е валидна само за нас. 95% от фамилията ни имена и 100% от бащините ни имена доскоро завършваха на -ов/-ова и -ев/-ева. Останалите 5% бяха за други, също характерни за нашия народ окончания, но срещани се предимно в Западна България, като -ин/-ина и -ски/-ска. Не че и при другите славянски народи окончанията на -ов и -ев не се срещат, напротив, но само при нас те са толкова масови. Точно поради тази причина, когато започна създаването на т.нар. македон-

съкът може да продължи до безкрай, но искам да добавя и едно име, което не е на дете в детската градина, а на зряла жена. Наскоро, докато слушах радио, чух реклама на най-новия български филм „Диви и щастливи“, в който стана дума за една от основните актриси в него, Луиза Григорова-Макариев. Да, Макариев, не Макариева! Жената сама и съзнателно е избрала да носи фамилия по начин, срещу който българките от Западните покрайнини протестират от десетилетия! Толкова по въпроса за съвременните юроди, отцегуратели и енигмачи.

Решение разбира се има. Както някога Паисий Хилендарски е превърнал гъркоманите в обект на присмех и подигравки, така и ние днес трябва да превърнем в обект на присмех и подиграв-

ска нация през 1945 г. в Югославия, беше взето решение към фамилията ни имена на всички македонци постепенно да се добавя -ски/-ска, а бащините им напълно да се премахнат, за да може така да се скъса връзката им с другата част на българския народ, останала в България. Да не говорим за Западните покрайнини, където пък след 1945 г. на жените беше забранено със закон да имат фамилии, окончаваци на -ова/-ева и те започнаха да носят същите фамилии, като мъжете си – например Драгана Петров. За всичко това жените в Босилеградко, Царибродско и тимошките села водиха и продължават да водят дългогодишни съдебни битки със сръбската държава, която едва напоследък започна да им разрешава да носят типичните български фамилии.

Само че как стоят неща тук, у дома, в свободна България? Става все по-масова, да не кажа направо плашеща, тенденцията новородените деца, независимо от какъв пол са, да се записват без бъл-

ки съвременните енигмачини, като не проявяваме никаква милост и жал към носителите на тези антибългарски явления. Никаква милост! Иначе те ще ни довършат като народ, и то ще го направят без капчица съжаление, защото повечето отдавна са се отписали от нашия народ и са се превърнали в духовни емигранти. С държавна политика в областта на образованието, с възпитание в български дух, със законови промени, с неспирна пропаганда и неуморна борба за възвисяване на българската култура и чистота на българския език! Това е начинът.

Ние, от „Възраждане“, имаме куража и решителността да водим тази борба и да я спечелим. Защото друга държава и друг народ нямаме. Ето защо ще се борим за тях, независимо от всичко, и ще спечелим! Да не забравяме, че по времето на Паисий е било много по-тежко, и въпреки това той и неговите последователи, са се справили с предизвикателствата пред тях. Ще се справим и ние, съвременните възрожденци!

Петко ПЕТКОВ

Под това заглавие вестник „Вашингтон пост“ публикува на 9 декември т.г. секретни правителствени и на Пентагона документи, касаещи хода на една голяма авантюра, започнала през 2001 г. и превърнала се в най-дългата, 18-годишна война в цялата история на САЩ: – тази в Афганистан. Получени след тригодишна легална битка по силата на Акта за свобода на информацията, т.нар. афганистански документи разкриват, че висши служители на администрацията във Вашингтон, включително в Белия дом, Държавния департамент, Пентагонът и ЦРУ са укривали истината за войната в Афганистан през всичките 18 години, рисувайки розови картини на непрекъснати успехи, правейки оптимистични изявления, за които са знаели, че са лъжливи, укривайки и подправяйки непогрешими свидетелства за това, че войната е станала нежелана и незаслужаваща материални и човешките загуби за нейното продължаване.

Афганистанските документи включват над 2000 страници с непубликувани бележки от интервюта с хора, играли пряка роля във войната: от генерали и дипломати, до спомогателен персонал и афганистански официални представители. Любопитно е, че публикуването на тези документи съвпада с възобновяването на преговорите на САЩ с талибаните, които бяха прекъснати след няколко военни нападения срещу обекти на Пентагона в различни провинции на Афганистан. Макар „Вашингтон пост“ да не обича президента Тръмп, документите които публикува сякаш подкрепят тезата на Тръмп и другите, които смятат, че е дошло време за пълното изтегляне на американските войски от Афганистан. И формират благоприятно обществено мнение за намеренията на президентската администрация. Афганистанските книги разобличават лъжите на поне две президентски администрации: – тази на Джордж Уокър Буш-младши и тази на Барак Обама, като последният пръв обеща да изтегли американските войски от Афганистан. По ирония на съдбата, това може би ще направи недолюбованият от „Вашингтон пост“, „Ню Йорк Таймс“, CNN и други медии републикански президент, Доналд Тръмп. Защото продължаването на една зле организирана, скъпа и водена без ясна политическа цел операция, ако се позовем на немския философ Иммануел Кант, противоречи на правото. Според публикуваните документи на Пентагона, в Афганистан са служили 775 000 американски войници, някои от които по няколко пъти. От тях 2300 са загинали и над 20 589 са били ранени при акции. А икономическата и финансовата стойност на войната направо не е за вярване: почти 1 трилион долара. При това не е ясно още колко милиарда долара ще бъдат по-

харчени, докато войските напуснат Афганистан. Продължаването на войната също е възможно, но това ще бъде съзнателен избор. Както казва един талибански командир, цитиран от Мехмет Али Йозджан във вестник „Миллиет“ (13.12.2019): „САЩ може да имат скъпи часовници за измерване на времето, но и ние имаме много време“.

Когато войната се проточи, всичко се изхабява, ерозира. Не само войниците, политиките, икономиката и материалът, ерозират и моралът, съвестта и авторитетът. Това според президента Тръмп, документите които публикува сякаш подкрепят тезата на Тръмп и другите, които смятат, че е дошло време за пълното изтегляне на американските войски от Афганистан. И формират благоприятно обществено мнение за намеренията на президентската администрация. Афганистанските книги разобличават лъжите на поне две президентски администрации: – тази на Джордж Уокър Буш-младши и тази на Барак Обама, като последният пръв обеща да изтегли американските войски от Афганистан. По ирония на съдбата, това може би ще направи недолюбованият от „Вашингтон пост“, „Ню Йорк Таймс“, CNN и други медии републикански президент, Доналд Тръмп. Защото продължаването на една зле организирана, скъпа и водена без ясна политическа цел операция, ако се позовем на немския философ Иммануел Кант, противоречи на правото. Според публикуваните документи на Пентагона, в Афганистан са служили 775 000 американски войници, някои от които по няколко пъти. От тях 2300 са загинали и над 20 589 са били ранени при акции. А икономическата и финансовата стойност на войната направо не е за вярване: почти 1 трилион долара. При това не е ясно още колко милиарда долара ще бъдат по-

Умиротворяването на Афганистан:

НА ВОЙНА С ИСТИНАТА

че САЩ да не повтарят грешките следващия път, когато окупират някоя страна, или се опитват да изградят наново някоя разпокъсана такава. Интервюирани са над 600 души с опит от войната от първа ръка, повечето от които американци, но анализаторите на SIGAR пътуват и до Лондон, Брюксел и Берлин, за да интервюират съюзниците от НАТО. Освен това са интервюирани към 20 афганистански официални представители, дискутирайки с тях програмите за възстановяване и развитие. От 2016 г. SIGAR публикува 7 доклада „Научени уроци“, които осветляват проблемите в Афганистан и препоръчват промени, за да се стабилизира страната. Но докладите, написани в стила на тъпата бюрократична проза и фокусирани върху една азбучна супа от правителствени инициативи, изключват от интервюта най-резките и най-откровените критики. В увода към доклада, издаден през май 2018 г., пише: „Установихме че стратегията за стабилизир-

ване: „Историята на военния конфликт в Афганистан беше разказ за първоначални успехи, последвани от дълги години на лъжатушене и накрая провал. Не бива да повтаряме тази грешка.“ Самият Барак Обама в една реч във Военната академия „Уест поинт“, заявява: „Дните, в които давахме празни чекове свършиха. Трябва да е ясно, че афганистанците ще трябва да поемат отговорността за своята страна. И че Америка няма интерес да води нескончаема война в Афганистан“.

Шефовете и генералите от Пентагона вероятно са на обратното мнение – че войната е била успешна, много успешна и е доказала, че САЩ имат армия, каквато заслужават. Броят на убитите цивилни в Афганистан няма значение, както нямаше и този на убитите цивилни иракчани при нахлуването през март 2003 г. Тогава държавният секретар на САЩ Мадлин Олбрайт беше казала, че гибелта на 500 000 иракски деца е

ган, в което той упреква Запада, че не му позволява да придобие ядрено оръжие, когато други страни имат балистични ракети с ядрени бойни глави, двама конгресмени са внесли законопроект в Камарата на представителите, предвижда мерки за осуетяване на ядреното въоръжаване на Турция. Арслан Булут пита: „Настина, каква обща цел имат Турция и САЩ? Вероятно в миналото можехме да говорим за наличието на цел, като „възникването на светския експанзионизъм“, но от дълго време САЩ се занимават с военното обкръжаване на Турция. Така че, освен базите в Гърция, САЩ установиха бази в целите Балкани. В България те съсредоточиха войски с бронираны средства по границата с Турция, а на изток извършиха подобно базиране в Грузия. Турците имат заснети видеокадри и от двете страни. А на юг срещу Турция в Ирак и Сирия бяха създадени армии на Барзани (Иракски Кюрдистан) и YPG (Кюрд-

ране и програмите, използвани за нейното постигане, не бяха правилно скроени за афганистанския контекст. И успехите в стабилизирането на афганистанските провинции рядко продължаваха по-дълго от физическото присъствие на коалиционните войски и цивилни.“

Бившият американски дипломат Джеймс Доббинс, който е бил специален пратеник за Афганистан при президентите Буш и Обама, признава: „Ние не окупираме бедни страни, за да ги направим богати; не окупираме авторитарни страни, за да ги направим демократични; не окупираме насилнически страни, за да ги направим миролюбиви и определено се проваляхме в Афганистан“.

В речта си пред Военния институт във Вирджиния, бившият американски президент Джордж Уокър Буш каз-

приемлива цена за свалянето на Садам Хюсеин. Според него на Афганистан, шчор е ООН, само през миналата година там са били убити 3804 цивилни афганистанци.

Другото постижение на американската дипломация е задълбочаващата се криза в отношенията с ключовия съюзник на САЩ в НАТО Турция, начело с ислямиста Ердоган. Анкара реагира остро на приетия от Конгреса Закон за арменския геноцид през 1915 г., както и на законопроекта за налагане на санкции срещу нея, заради покушката на руските ПВО системи С-400 и операцията в Сирия, наречена „Извор на мира“. Обаче статията на Арслан Булут във вестник „Ленинчаг“ (13.12.2019, описва още един конфликт. Става дума за това, че възползвателки се от изказване на Ердо-

ски формирания за народна защита в Сирия). Явна е и подкрепата им за Израел и Кипърската гръцка държава. А в морете е 6-ти Средиземноморски американски флот.“

Само в това не бяха обвинявали България, че от нейна територия САЩ обсаждат Турция! Не ми се мисли какво ще стане, когато се развърне координационният център на НАТО във Варна. Дали докато се съдърим на Путин заради обвинението му, че правителството на Борисов умислено бави подвъншен натиск строителството на „Турски поток“, Ердоган няма да бие дупзата на приятели си Бойко, отклонявайки газопровода към Гърция? Ще пожиеем, ще видим... На подобна политика Арслан Булут казва: „Да замеряш шейтана, сиреч дявола, с камъни“. Кой е шейтанът според вас?

Бистра СТАЙКОВА

Генерал Доминик Делавард, бивш авторитетен ръководен служител на френското разнаване и експерт по проблемите на кибервойната, коментира декларацията на НАТО, приета в началото на декември м.г. на срещата на страните-членки в Лондон. Той счита за невярно твърдението, че НАТО се била придръжала към целите и принципите на ООН. След Студената война действията на пакта се характеризират с неспирна разрушителна намеса във вътрешните работи на суверенни държави в нарушение на международните правила, определени от ООН. В периода 1995-2019 г. са хвърлени над милион бомби и е причинена смъртта на няколко милиона души в различни места по света с единствената цел да се установи хегемония над т.нар. „международна общност“. Затова не отговаря на истината съдържашата се в Лондонската декларация претенция, че НАТО бил отбранителен съюз, който не създава заплаха за никоя държава. Страните, които са бомбардирани вече 25 години знаят това.

По повод формулираното в Лондонската декларация положение за увеличение на военните разходи на страните-членки на НАТО ген. Делавард счита, че то няма да бъде изпълнено поради икономическите и социалните проблеми на главните натовски държави. Според него НАТО няма да е в състояние да се конкурира с Организацията за шанхайско сътрудничество. Съвкупният военен бюджет на натовските страни-членки е 100 милиарда долара – сума, която страните-членки на Организацията за шанхайско сътрудничество ще достигнат още през 2020 г. Организацията за шанхайско сътрудничество има по-

ЕДИН ПОГЛЕД ВЪРХУ ЛОНДОНСКАТА ДЕКЛАРАЦИЯ НА НАТО

големи възможности за разширяване с големи държави като Иран и Турция в сравнение с пакта НАТО, който може да се разшири със Северна Македония, Босна и Грузия. Като става дума за Турция, трябва да се знае, че двойното членство в НАТО и Организацията за шанхайско сътрудничество не е забранено. През 2005 г. САЩ кандидатстваха за член на Организацията за шанхайско сътрудничество, но по понятни причини молбата им беше единодушно отхвърлена от страните-членки.

В Лондонската декларация се поддържа познатата западна антируска позиция. Ген. Делавард счита, че непрестанните закани и обвинения против Русия, която бива представяна за източник на агресия и заплаха, са претекст, който е необходим, за да се оправдае самото съществуване на НАТО. В действителност именно страните-членки на НАТО, а не Русия, са тези, които хвърлиха над милион бомби и причиниха смъртта на няколко милиона души. Именно те нарушават правилата на ООН като продължават незаконната военна окупация на част от сирийската територия. Към това трябва да се прибавят превратът, организиран в Украйна, разчленяването на бивша Югославия, постоянното настъпление към границите на Русия в пълно незначително на обещанията, дадени някога на Горбачов. Според генерала НАТО не действа „разумно и отговорно“ по отношение на Русия. Обратно на обичайните натовски твърдения

той посочва, че не Русия (или Китай), а САЩ са главната киберзаплаха в света, а за това свидетелстват разкритията на разобличителите Сноудън, Асанж и Манинг. Вашингтон е инсталирал подслушвателни устройства на всички западни политически и икономически лидери и сега разполага с козове, посредством които да шантажира и да печели икономически предимства. НАТО изразява загриженост от тероризма и нестабилността, наблюдавани в различни страни, но, както изтъква ген. Делавард, НАТО пропука да припомни, че тези явления са породени от натовските многопосочни намеси във вътрешните работи на суверенни държави. Тероризмът и нестабилността са резултат от незаконните натовски бомбардировки, от униженията, понесени от граждани на тези страни в американските военни затвори Абу Граиб и Гуантанамо, от това, че силни светски лидери бяха насилствено свалени от власт и настъпи ха-

Генерал Доминик Делавард

осът, който наблюдаваме днес, от това, че под лъжливи предлози са водени войни против Сърбия, Ирак, Либия, Сирия. Друг резултат е възникналата масова миграция. Разнебитването на международния ред е резултат главно от действията на представители на Запада и НАТО. Така, че като казват, че се борят срещу тероризма, страните от НАТО вземат другите за абсолютни глупаци, казва ген. Делавард. С действията си НАТО всъщност предизвиква хаос, миграционна криза, взрив на тероризма и омраза към Запада.

В Лондонската декларация на НАТО се говори за необходимостта да се се опази „нашата енергийна сигурност“. Това отразява една мания на САЩ и означава, че НАТО се противопоставя на строителството на газопровода „Северен поток-2“, за да се навреди на лошите руснаци и да се облагодетелства газовият пазар на добрите американци. А изтък-

ването в декларацията на значението на „сигурността на нашите телекомуникации, включително 5G“ означава да се предпочетат американските технологии пред технологията на китайския гигант „Хуауей“. САЩ отдавна шпионират европейските телекомуникации, а същевременно обвиняват Китай, че „възнамерява“ да шпионира страните-членки на НАТО посредством своята система 5G. Ген. Делавард посочва, че характеризирането на Китай като „предизвикателство“ в Лондонската декларация означава, че НАТО стъпва на пътя на конфронтацията с Китай, което е изгоден единствено за САЩ.

НАТО е инструмент на американската хегемония. Ето защо разпускането на пакта или поне оттеглянето на Франция е най-доброто решение доколкото организацията непрестанно си съзиначва нови заплахи, които да служат като лъжливи претексти за да се оправдаят войните и интервенциите, насочени към това да се поддържа западното господство над планетата.

В заключение ген. Делавард изказва мнението, че нещата не опират само до това, че НАТО е в състояние на „мозъчна смърт“ (както се изрази преди време френският президент Макрон). Според него пактът може и да не надживее задаващата се глобална икономическа криза, която експертите предвиждат. Просперитетът на Запада и финансирането на неговите въоръжени сили почиват днес върху цял океан от дългове, посочва мрачно ген. Делавард. Бъдещето ще покаже дали новият песимизъм е оправдан.

(NATO: General Delavard assesses final London Declaration, The Duran, January 1, 2020 - прегактиран превод със значителни съкращения)

Уважаеми читатели, приятели, патриоти,

Приключи тежката за „Нова Зора“ 2019 г. С нея приключи и абонаментната кампания за новата 2020 г., в която на 14 май вестникът, който обичате, ще изпълни своите 30-годишнини. През тях бяхме винаги с вас, защото във ваше лице, чрез вашите мисли и вашите чувства, се прислушвахме в тътената на живота, и чрез вашите сърца следвахме пулса на народа ни.

Бяха години, в които не споделяхме своите трудности по пътя. Откликвахме при възможност на всяка болка и тревога, която споделяте с нас. И не съжаляваме за това. Огънят, в който гореше България, па-

реше в сърцата ни и чрез вас бяхме силни и всеотдайни.

Улавям се, че говоря в минало време, а би ми се искало да говоря за бъдещето, в което няма да спре да звучи утвърждаващата воля за надежда – „Зора е!“

Позволявам си да споделя с вас, че не успяхме да покорим заветната кота от 1000 целогодишни абонамента. Не успяхме да стигнем дори половината от тях!.. Ще бъде тежко, да не кажа невъзможно без вашата подкрепа. Не е никаква утеха, че много от вас ще съжаляват. Не поносимо е, че много повече ще бъдат ония, които ще се радват и ще тържествуват че ни няма; че никаква мобилизационен план не може да вдигне на крака родолюбивия порив и да усилва свободния глас на правдата.

Продължавам да твърдя, че всеки компромис по пътя на мнимото спасение е път към несвободата, а всяка несвобода не води до истината. И значи ни прави ненужни.

Моят избор продължава да бъде вие да сте тези, които ще решите съдбата на „Нова Зора“. Направете и вие своя избор. Все още има възможност за това. Знаем, че не е лесно, но кога на честния, на бедния човек му е било широко и удобно?

И все пак нека ви напомня: до всяко 15-о число на месеца, всяка пощенска станция приема абонамент за „Нова Зора“ – за 1, за 3, за 6 и за 9 месеца.

Подкрепете каузата, в която близо 30 години бяхме рамо до рамо. Ненадигната мелница на времето премля много надежди и много сили. Отидоха си достойни мъже, замлъкна гласът

на пера, неподражаеми в своята честност и отговорност пред Отечество. Те воюваха от страниците на „Зора“ и на „Нова Зора“, за България, за народа ни, за земята, за българския дух и неумиращата българска надежда. Останахме малко, но без бой няма да напуснем своя пост. Ще следваме вашия избор и вашата воля. И силата, която ни кара да вярваме, че Бог няма да изостави България.

Зора е! Бъдете здрави и честни! Да живее Отечеството!

Минчо МИНЧЕВ, главен редактор

От стр. 12

Чл. 14 ал.1 “Страните приемат, където е подходящо, необходимите стъпки за включване на съобразен с развиващите се възможности на учащите се учебен материал по въпроси като равнопоставеност между жените и мъжете, нестереотипни роли на пола, взаимно уважение, ненасилствено разрешаване на конфликти в междуличностните отношения, насилие над жените, основано на пола, и право на лична неприкосновеност, в официалните учебни програми и на всички образователни равнища.”

Виждате ли как в черпака с мед са интегрирани капсулите с отрова?

Деца ще бъдат обучавани на „*нестереотипни роли на пола*“?! – какво всъщност означава това?! Остава неясно засега. Това значи, че натискат парламентът на България да се подпише на празен лист, а после на този празен лист едни други хора ще ни напишат какво точно означава „*нестереотипни роли на пола*“. На тези точно хора със собствените ни пари на данъкоплатци трябва да платим, за да ни насадят „*нестереотипни полови роли*“. По-надолу ще се досетим и кои са хората/НПО-тата.

Подказва ни го и любимото им „*насилие над жените, основано на пола*“. Ето това вече е безусловна присъда. Присъда над мъжа като роден насилник. Побойник по рождение.

Възмутени ли сте? Не бързайте.

Защото въпросът с „*насилие то, основано на пола*“ е малко по-хлъзгав, отколкото си мислим.

Либералните фашисти на име „*правоазитници*“ са му намерили цаката и тук – има и насилие на жени над мъже, основано на полов признак!

Моля?! Да, точно така. Ама как така – питате смаяно вие?! Ами нали точно това ви казваме – отговарят либералните фашисти – че самият пол е генератор на насилие! Затова е нашата борба – казват те – срещу половите и за налагането на

„*джендър*“-ите.

Да, това е сатанинско избобрение!

Бог е създател, дяволът е имитатор. Бог създаде два пола – „*мъж и жена ги създаде*“. Дяволът имитира двеста и двацет джендъра. Без съмнение, това е шокиращо. И никакви „*правоазитници*“ не са тези, те са „*кривоазитници*“.

Но нека продължим с Истанбулската конвенция. В нея има много откровени текстове, разкриващи в дълбочина истинския замисъл на анонимния „*творчески*“ колектив:

Гл. 1 ч. 4 ал. 3 Страните приемат необходимите мерки за настръчаване на промени в социалните и културни модели на поведение на жените и мъжете с цел изкореняване на предразсъдъци, обичаи, традиции и всякакви други практики, основани на идеята за малоценност на жените или на стереотипни роли за жените и мъжете.

Някъде в този текст да става дума за „*насилие*“? Нали Истанбулската се бори срещу насилието? Тогава?

Някъде в този текст да виждате спомената думата „*насилие*“? Не, разбира се. На кукловодите не им пука за насилието и изобщо – за хората.

Истинската цел е да бъдат „смлени“ обичаите и традициите,

чрез наднационален натиск да бъдат преформатирани специфични национални модели. А пък думата „*предразсъдъци*“ е сложена единствено да внуши колко лоши са традициите и обичаите. Защото именно традициите и обичаите са истинската цел.

И кой всъщност има проблем с българските обичаи и традиции, основани на стереотипните роли на пола и изобщо – какво лошо има в тези точно обичаи и традиции? Може ли да попитаме?

Не, не може! Приемайте я и не се обяснявайте! – това ни казва анонимното лоби, налагащо с незапомнен, чудовищен натиск една конвенция, която иначе не е задължителна.

Сега вече започваме да проу-

мяваме защо е цялата тази „*анонимна*“ истерия.

Защото това е паневропейска наднационална матрица, целяща да разбие националните традиции и обичаи. Целяща да ерозира и „*смеле*“ този устойчив семеен модел от мъж и жена.

Така става ясно, че целта на Истанбулската не е да реши проблеми на национално ниво.

Напротив, тя е предназначена да създава проблеми на национално ниво. Точно затова трябва да бъде приета такава наднационална конвенция. И точно затова кукловодите *over there* – там някъде – се отнасят с явна ехидност към всяко национално законодателство. Защото тяхната наднационална власт се нуждае от ефективни инструменти за подчинение на националните нива в целия континент и извън него.

Ето това е Истанбулската конвенция.

И ето това са

„джендър“-ите – езически капича на новата „кривоазитна“ религия – които „кривоазитниците“ искат на всяка цена да наложат.

Това е прословутият член 3, с който чрез думата „*джендър*“ въвежда законното понятие „*социален пол*“. Защото „*джендър*“ няма дума - пряк аналог на български език.

Добре де, но тогава какво е „*джендър*“? Именно – не се знае. А тогава как така принуждават българския парламент да гласуват на български език? И как изобщо ще гласуват тази цялата отровна отвара от целенасочено неясна терминология, целяща единствено объркване?

„*Плам, пламти!*
Котел, бълбукай!
Агска смес, мехури пукай!“

Това е многократно повтореното заклинание на трите вещици от Шекспировата трагедия „*Макбет*“ – история за един патологичен стремеж към власт, постигната с убийство и договор с дявола. Вещиците варят своята азска смес, включвайки екзотични съставки като:

ГРАДЕЖЪТ НА

„Змейска люспа, вълчи зъб, пръча жлъчка, свински пп...“

Гадно, но от сърце. Точно като някои от текстовете и целите на Истанбулската. А каква е целта на трите вещици /от „*Макбет*“?/

Да размият до заличаване моралните граници, да подменят хилядолетни етични категории и в крайна сметка да ни убедят, че:

„Зло - добро, добро и зло от едно са потекло“.

Ако това е така – че добро и зло са от едно потекло – тогава значи няма ни добро, ни зло. Няма ни бяло, ни черно. Всичко е едно и всичко е сиво. Само че съвременните Истанбулски вещици стигат по-далеч даже и от Шекспировите персонажи! Защото те искат да ни убедят, че доброто е зло, а злото е добро! Амбициозно начинание, нали? Злото в нашата съвременност явно е решено да надмине себе си от времената на Шекспир.

Все пак, класиката продължава да е актуална, защото следва указанията на шефката на вещиците – богинята на подземния свят Хеката:

„Добре! Готови сте навреме и всяка своя дял ще вземе. Сега на феите игрите наподобете вие трите и всеки чар, в таз гозба смесен, доомагьосайте със песен!“

Коя е европейската Хеката на подземната власт?

Къде живее тя? Какви указания дава на местните си вещици /разлетели се тези дни и у нас/ във всички европейски и не-европейски страни? Защото в Съвета на Европа членуват и редица страни извън европейския континент.

Интересно е каква ще бъде песента на вещиците в предстоящите дебати при обсъждането на Истанбулската в нашия парламент. Със сигурност ще разпръскват чар и със сигурност ще се правят на феи. И със сигурност ще се опитат да ни омагьосват – със слагата дума, къде с кръсване, къде с директно сплашване, ако им се върже някой. А не трябва да им се връзваме.

Защото никое отстъпване пред мрака не е довело до добро и никой, подписал договора със зло не е излязъл на печалба.

Тази история – както и историята на Макбет – също няма да завърши добре. Защото точно тази история е всъщност много по-стара, отколкото дори и добрият стар Шекспир. Защото това е един провален

модел, който отново се опитват да ни пробутват, и който – ако продължи така! – ще завърши със същия грандиозен провал. Това вече се е случвало – „*не е възможно да не дойдат съблазните, но горко на онзи, чрез когото идват*“.

Вавилонската конвенция...

Историята на Вавилонската кула е известна – Бог разля бърква езиците на жадните за слава старовременни люде и оттам „*си разпръсва по цялата земя*“. А Вавилон пък – за разлика от „*джендър*“ – има точен превод на български и означава „*объркване*“. Объркани езици, объркана комуникация, объркани понятия, объркани посоки и объркани ценности. Объркани лидери и объркано бъдеще. Вавилон. Да ви прилича на нещо днес?

Но нека да видим един малко известен факт от историята на тази прословута Вавилонска кула. За разлика от всичко строено дотогава – този проект е трябвало да бъде изграден от различни материали. Става въпрос не просто за кула, а за град, в който хората да живеят – ясно е, че такова множество не може да се събере в една кула. Но! Какви са тези други материали? Нетрадиционни за времето си материали, нестереотипни за онова строителство. Ето какви:

„*Тухли употребяваха вместо камъни, а смола употребяваха вместо хоросан*“.

Думата „*вместо*“ ясно разграничава традиционните практики тогава от идващото нововъведение. Дотогава са употребявани камъни и хоросан, но за Вавилон гравнивят материал е нетрадиционен – тухли и смола. Тухлите се правят от пръст – човекът е направен от пръст – и се печат в пещ. А смолата не е от бор, както бихме си представили. Тази библейска смола е всъщност гъста лепкава смес от органичен произход /мъртви животни и растения/, подобна на мек разтопен асфалт. Добива се от ями в земята, където е натрупана в периода на потопа под голямото налягане на водата в анаеробна среда.

Добре, но защо изобщо трябва да се прави кула, след като Бог прави завет с Ной, че никога вече няма да има глобален потоп? Защото целта на славолубивото и невярващо тогавашно множество е да се застрахова срещу втори потоп. Неверие. Заветите са забравени, ценностите са станали излишни, грешката ще бъде повторена, кулата ще бъде направен опит да бъде издигната. Както днес. И разбира се, както обикновено, това

богопротивно съоръжение на глобалното его ще бъде изградено от нетрадиционни материали. Това е моделът.

Вавилонската кула винаги е изградена от нетрадиционни материали, нестереотипни роли на пола, джендъри и трансджендъри. Мъж – не. И жена – не. А нещо друго. Графа „*друго*“. Третият пол. Социален пол, различен от биологичния. Нетрадиционни „*джендъри*“ от неизбежната пръст, но слепени с нормативния асфалт на наднационални конвенции. Асфалтът е изолационен материал, предпазващ очистваща вода да не достига вътре.

Течното общество

Немският /да си дойдем на думата, понеже злото отново се е настанило в Берлин/ философ Зигмунд Бауман въвежда термина „*течно общество*“. И обяснява какви са неговите характеристики – пълно отсъствие на устойчиви ценности ориентири. Лишено от смисъл е всяко позоваване на обществените ценности, идентифициращи отделния индивид като част от общност. Неудържим индивидуализъм, превърнал близкия от желан спътник в опасен конкурент, от когото трябва да се пазим.

Този агресивен субективизъм

подкопава основите на модерната епоха и при отсъствието на ценностни ориентири разтваря всичко в своего рода течливост. Треската на пожеланието мгновенно превръща куленото в остаряло, поразявайки човека с потребителска булимия – новият телефон отсъбва на стария, но веднага трябва да го заменим и него с нов, за да участваме в тази потребителска оргия на ненаситното, самотелно пожелание.

Точно това е „*течното общество*“. Това е таз разложена, разтопена, втечена ценностно-човешка смес /„*мехури пукай!*“, в която „*добро и зло все едно са потекло*“.

И точно от нея трябва да се гради новата Вавилонска кула. Защото „*камъкът, който отхвърлиха зидарите*“ не е необходим на архитектите на най-новия световен ред. Никого не е бил.

Божествено утвърдени институти като мъжки и женски пол /и няма други!/, като семейство от мъж и жена /и няма други!/, като майка и баща /и няма други!/ със своите деца – всичко това не става за градеж на най-новата Вавилонска кула. Трябва графа „*друго*“. Трябва трети, пети, де-

сети пол. Друго, нестереотипно.

Разбира се, Вавилон е изграждан само донякъде, защото той е концептуално неподлежащ на завършване. Винаги – с нетрадиционни материали и винаги незавършен. Защото презирият от строителите фактор Бог винаги се намесва и резултатът от тази намеса остава като поука винаги.

А фактът, че днешните поколения са загърбили тази поука ще си остане за тяхна сметка – защото прадедите им отдавна са си платили сметката за онази, някогашна кула. Предстои да бъде предявена сметката за това, сегашно съоръжение.

GREVIO...и „Прекрасният нов свят“

Но нека сега не говорим такива неща. Стига с това черногледство. Истанбулската конвенция и наднационалното законодателство ще решат всички проблеми и ще влезем в прекрасния нов свят.

Гарантия за това е GREVIO. Не знаем какво е GREVIO? Нищо, не сме единствени. Има и едни други близо 240 души, повечето от които също все още не знаят, макар че агресивно ги принуждават да гласуват. Така че нека да бъдем свободни от чувство за вина.

А GREVIO е всъщност постоянен механизъм за наблюдение и контрол. Това пише в Истанбулската:

Гл. 9 Член 66 Експертна група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие

ал. 1 Експертната група за действие срещу насилието над жени и домашното насилие (наричана по-нататък „GREVIO“) следи за изпълнението на настоящата Конвенция.

И още:

Гл. 9 чл. 68 ал. 1 Страните представят пред Генералния секретар на Съвета на Европа доклад за законодателни и други мерки, въвеждащи в сила разпоредбите на настоящата Конвенция, съставен на основата на изготвен от GREVIO въпросник, който да бъде разгледан от GREVIO.

Експертна група, която сама ще си изготви въпросник и сама ще си го разгледа! Нима наистина сама? И откъде-накъде дори и най-добрите, но назначени /от някого/ експерти ще контролират не съвършени, но легитимно избрани национални органи като Президент, Парламент, Правительство, съдебна власт.

нова за процедурата на оценка на изпълнението от страните. Този въпросник се изпраща до всички страни. Страните отговарят на въпросника, както и на всяко друго искане за информация от GREVIO.

Добре, но каква информация и изпълнение на какво точно от страните, след като на всички ни е ясно, че нищо не е ясно?! И че няма ясна дора за значението на ключовата /очевидно треполова/ дума „*джендър*“? И че „*стереотипни и нестереотипни роли на пола*“ подлежи на свободно тълкуване и произволно прилагане! Кой ще определи как?!

Именно. GREVIO ще определи как, и ще ни го изтък-

ва и приложи това значение, защото ще напише всичко, което си иска. И ще го напише точно върху белия лист, върху който господарите на ГРЕВИО искат да принудят нашия парламент да се подпише. Празен наднационален чек, плащан с парите от нашия национален бюджет, за да ни се случват неща, които не искаме да ни се случват! И в същото време едни вещици пръсват чар и ни обещава светло бъдеще.

Олдъс Хъксли е автор на пророческата книга „*Прекрасният нов свят*“, написана през... 1932. Измайсторена чрез гено инженерство, това е социална матрица от четири човешки модела – алфа, бета, дельта и гама поколения. Всичко е подредено, стерилно, корпоративно ефективно... Нямаш право да обичаш една жена или един мъж. Полигамията е задължение, развратът е нормативен гарантъран, любовта между един мъж и една жена е наказуема отживелица. И все пак, днешните нечестивци надминават дори и Хъксли! Защото дори и неговата фантазия не достига извра-

теността на един – различен от биологичния – „*социален пол*“, който може да роди стотици измислени, но узаконени „*джендъри*“ под закрилата на закона.

Или с други думи – „*Името ми е легион, защото сме мнозина*“.

Може би си мислим, че все пак Истанбулската конвенция може да бъде приета с резерви и някои от нейните членове да не влязат в сила?

Това е много хитро от наша страна, но все пак – недостатъчно хитро. Защото член 78 в иначе доброволната Истанбулска конвенция, която е заръжена за жените и домашното насилие, напълно изключва всякакви резерви по отношение на „*джендър*“-текстовете.

Може и сами да проверим и да разсъждаваме – това все пак е публичен текст.

Засега Конвенция срещу разсъждаването все още не са въвели.

Все още.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д-р. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Виолета СТАНИСЛАВОВА
(отговорен редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-р.ианко СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.и.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографи Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

ИЗДАВА
„Втора Зора“ ЕООД
Печат „Нюзпринт“,
София, ул. „Тинтява“ 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F

Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.

Броят е приключен редакционно на 10.01. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа
ISSN 1310-8492

ГРАДЕЖЪТ НА СЪВРЕМЕННИЯ ВАВИЛОН

Александър УРУМОВ

• Откъде идва чудовищният натиск върху България да приеме Истанбулската конвенция?

• Защо той е толкова силен, когато е реч за една „пожелателна конвенция“, която няма задължителен характер?

• Защо точно „наднационална конвенция“, а не просто национален закон?

За всеки, комуто не е безразлично бъдещето на децата ни, нека се замисли и си отговори на следните въпроси:

• Защо след като това е конвенция на Съвета на Европа, нито един от нейните автори и идеолози не желае да коментира и старателно отбягва въпроса за „джендърите“?

• Защо Истанбулската конвенция е приета без гласуване в самия Съвет на Европа?!

• Защо високопоставени хора у нас откровено лъжат – с почти истеричен и откровено панически тон – не само за характера и целите, а дори за самия текст, който е публичен?!

• Защо политически жени са принудени „да се правят на мъже“ по медиите, а политически мъже са принудени да разкрият своята не толкова мъжествена страна при нейното налагане?

• Защо висшият законодателен орган на страната е подложен на такава чудовищна преса от напълно анонимни хора?

• Защо уж непримирими политически врагове изведнъж се съюзават и са готови да разцепват собствените си партии, само и само да наложат този скандален документ?

• Защо цели 11 страни от ЕС не искат да я ратифицират, а всички останали 17 са изразили множество резерви към различни текстове в нея?

• Как така една конвенция /уж/ срещу насилието се налага с такова нечувано насилие?!

Омразата към мъжа

Всички аргументи в подкрепа на Истанбулската конвенция се сричат само при един-единствен въпрос – не може ли борбата с насилието над жени и домашното насилие /каквото е благовидното име на този акт/ да се води на ниво национално законодателство?

В България има редица закони в тази сфера, като се започне с Конституцията и Наказателния кодекс и се продължи със:

– Закон за защита от домашното насилие и подзаконовите актове по прилагането му;

– Закон за защита от дискриминация /и Комисия за защита от дискриминация!/;

– Закон за закрила на де-

тето и правилник за прилагане на Закона за закрила на детето;

– Закон за равнопоставеност на жените и мъжете /! Чл. 2, ал. 3 равно третиране на жените и мъжете и недопускане на дискриминация и насилие, основани на пола/;

– Закон за здравето, етични кодекси и др.

Защо тогава „джендър“-организации и ЛГБТ-организации създават психоза в областта на насилието над жени и домашното насилие?

Каквообщоимат „джендър“-организациите с жените и с дома? Твърде отдалечена и предимно платонична, ако изобщо е връзка. Но не там е въпросът.

На „джендърите“ откровено не им пука нито за жени, нито за дом, нито за

борба с насилието. Единственото, което ги води е омразата към мъжа – „Спокойно, бели хетеро мъже! Сега рушим само патриархата“ – това бе написано на един от плакатите в подкрепа на Истанбулската. Омраза срещу мъжа! Ерозия на авторитета и подмяна.

Мег и 6 мегатона – отрова!

И точно затова е тази тяхна битка, – за да бъде превърната думата „мъж“ в синоним на насилник /вместо закрилник/ и в синоним на престъпност. Мъж да се възприема като престъпник по рождение. Да, да, именно роден престъпник. Вижте този текст от Истанбулската, в който отравата е сервирана сред изобилие от сладки медени думички:

На стр. 10

Евстати
БУРНАСКИ

ПЕТСТИШИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

1, гл. V - I

Мъката тежи като гранит!

Дебелее червеят на злото
и цари глобален геноцид
за самотни истини в живота.
Само червеят заспива сит...

11, гл. V - I

Червеят отвътре ни гризе.
Червеят на злото наедрява.
Той пирува с наша кръв и плът,
смуче летописната ни слава,
сочи към безпътищата път.

12, гл. V - I

Червеят на злото значи смърт!
Рана в Розина земя отваря.
Има той на евтина цена
стока за продаване - България!
Бог да пази бедната страна!...

7, гл. I - III

Не знам каква е точната цена
на Тракия, на Странджа и Родоп,
и колко струва Стара планина,
за да нарамим с долари вързоп
на път към недостъпната Европа?...

10, гл. I - III

Сега търгуват с моята страна
търговци на едро и на дребно...
Едно парцалче, нивица една...
Кому на този хал ще са потребни?
Двуцевките на чужденците дебнат...

11, гл. I - III

И спусъкът на техните права
ще бъде мигновено дръпнат,
когато президентските слова
в узаконени клаузи претръпнат...
О, сладка власт! О, власт престъпна!

12, гл. I - III

Търговците във българския храм
камшика на Исуса заслужават!
И не от тях – от прадедите знам –
България живее с друга слава –
тя своите палачи надживява!...

12, гл. V - III

Малка е България... Стани!
А пустинята е неизбродна...
Не повтаряй старите злини!
И от всеки, който е негодник,
червеят на злото изтръгни!

*Лудост, която изкривява значението на думите

Из „ПАРАНОМИЯ ПОЕТИКА“